

**I liga
piłki
nożnej**

**WIOSNA
1987**

BUDOWLANY KLUB SPORTOWY LECHIA GDANSK

Rok założenia – 1945. Barwy klubowe – biało-zielone. Sekcje – piłka nożna, lekkoatletyka, rugby, podnoszenie ciężarów, kolarstwo, tenis. Obiekty – stadion (widownia na ok. 25 tys. miejsc), dwie hale, urządzenia la., korty tenisowe, dwie treningowe płyty piłkarskie. Adres klubu – Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Traugutta 29. Telefony – sekretariat 41-25-70, sekcja piłki nożnej 41-92-93, dział finansowy 41-11-74.

ZARZĄD KLUBU

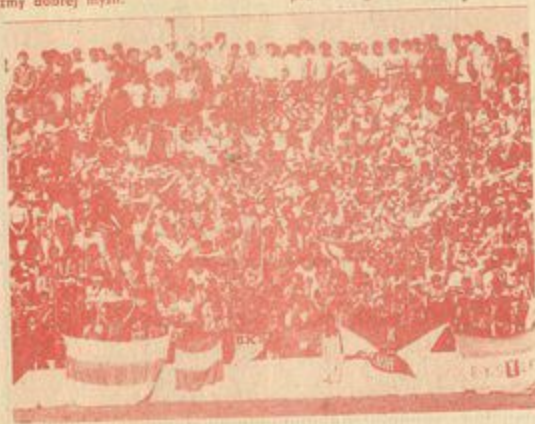
Jan Oficjański (prezes), Andrzej Zawada (wiceprezes urzędujący, dyrektor klubu), Andrzej Kamer (wiceprezes ds. remontów i inwestycji), Tadeusz Zielonka (wiceprezes ds. Wychowawczych), Franciszek Szyszka (wiceprezes ds. finansowych), Adam Nagler (wiceprezes ds. sportowych), Michał Bielecki (członek zarządu), Jacek Bogusz (członek zarządu), Mieczysław Chojnowski (członek zarządu), Aleksander Frankowski (członek zarządu), Bogdan Kasprzycki (członek zarządu), Mieczysław Kochanowski (członek zarządu), Barbara Korewo (członek zarządu), Kazimierz Kulesza (członek zarządu, prezes sekcji piłki nożnej), Janusz Kukowski (członek zarządu), Jan Krzeczowski (członek zarządu), Wojciech Okoniewski (członek zarządu, prezes sekcji la), Marek Pawełczyk (członek zarządu), Leszek Pieczonka (członek zarządu, prezes sekcji tenisa), Franciszek Riebandt (członek zarządu), Piotr Tomaszewski (członek zarządu, prezes sekcji kolarskiej), Janusz Waleriak (członek zarządu), Jerzy Widuliński (członek zarządu, prezes sekcji rugby), Andrzej Ubertowski (członek zarządu), Kazimierz Zabczyński (członek zarządu).

PO kilku miesiącach zimowej przerwy, znów spotykamy się na stadionie, na ligowym meczu. Dłubił się nam już ten czas bez piłki, z narastającym zainteresowaniem obserwowaliśmy więc przygotowania poszczególnych zespołów, śledziliśmy wyniki spotkań kontrolnych. Było tego sporo, każdy przecież chce wystartować w optymalnej dyspozycji. Nie próżnowali – to oczywiście – i nasi futbolisti, piłkarze z Traugutta. Mują wstrak przed sobą orczytrudną wiosnę.

Witamy więc po przerwie. Witamy z nadzieją, że będzie to wiosna dużych emocji, wielu efektownych zagroń i przepięknych bromek. Także z nadzieją, że nasi ulubieńcy nie zawiodą tysięcy sympatyków. Jak powiedzieliśmy, wiosna kroi się emocjonująco, ale jest dla naszych wielkim ogniskiem. Trzeba walczyć o przedłużenie życia, trzeba odrębnie to, co jesienią traciło się niekiedy chyba nazbyt łatwo. Ale bądźmy dobrej myśli.

Witając, przypominamy także i o naszych obowiązkach dobrego kibica. Różne krągą opinie na temat widowni stadionu przy Traugutta. Niekiedy niesprawiedliwe, wiele krzywdzące, ale często acenioną nas – choć surowo – zgodnie ze stanem faktycznym. Bywało przecież że nie stawaliśmy na wysokości zadania. Umówmy się jednak, że nie będziemy wracać do przeszłości, że od tej wiosny pracujemy na wysoki ocenę i opinie prawdziwych kibiców. Kultura, kultura, rat jeszcze kultural! Mocna kibicujmy naszym, lecz pokibmy też swą gościnność względem rywala, docenmy także jego klasę i jego ambicję.

Zatem znów liga, znów nerwowe liczenie punktów, znów analiza tabeli itd., itp. Tak jak to zawsze i tą ligą. Miłych wrażeń, wielu sportowych przeżyć, miłego pobytu na naszym stadionie! I jeszcze jedno – zawsze pamiętaj o obowiązkach prawdziwego kibica!

Kto z kim i kiedy?

8 marca 1987 r.

Stal Mielec	— Widzew Łódź
Motor Lublin	— Olimpia Poznań
Ruch Chorzów	— Górnik Zabrze
Lechia Gdańsk	— Zagłębie Lubin
Lech Poznań	— Górnik Wałbrzych
LKS Łódź	— Legia Warszawa
GKS Katowice	— Polonia Bytom
Śląsk Wrocław	— Pogoń Szczecin

15 marca 1987 r.

Pogoń Szczecin	— Stal Mielec
Polonia Bytom	— Śląsk Wrocław
Legia Warszawa	— GKS Katowice
Górniki Wałbrzych	— LKS Łódź
Zagłębie Lubin	— Lech Poznań
Górniki Zabrze	— Lechia Gdańsk
Olimpia Poznań	— Ruch Chorzów
Widzew Łódź	— Motor Lublin

21 marca 1987 r. (sobota)

Stal Mielec	— Śląsk Wrocław
Motor Lublin	— Pogoń Szczecin
Ruch Chorzów	— Widzew Łódź
Lechia Gdańsk	— Olimpia Poznań
Lech Poznań	— Górnik Zabrze
LKS Łódź	— Zagłębie Lubin
GKS Katowice	— Górnik Wałbrzych
Polonia Bytom	— Legia Warszawa

29 marca 1987 r.

Pogoń Szczecin	— Ruch Chorzów
Stal Mielec	— Motor Lublin
Górniki Wałbrzych	— Polonia Bytom
Zagłębie Lubin	— GKS Katowice
Górniki Zabrze	— LKS Łódź
Olimpia Poznań	— Lech Poznań
Widzew Łódź	— Lechia Gdańsk
Śląsk Wrocław	— Legia Warszawa

1 kwietnia 1987 r. (środa)

Motor Lublin	— Śląsk Wrocław
Ruch Chorzów	— Stal Mielec
Lechia Gdańsk	— Pogoń Szczecin
Lech Poznań	— Widzew Łódź
LKS Łódź	— Olimpia Poznań
GKS Katowice	— Górnik Zabrze
Polonia Bytom	— Zagłębie Lubin
Legia Warszawa	— Górnik Wałbrzych

Kto z kim i kiedy?

5 kwietnia 1987 r.

Pogoń Szczecin	— Lech Poznań
Stal Mielec	— Lechia Gdańsk
Motor Lublin	— Ruch Chorzów
Zagłębie Lubin	— Legia Warszawa
Górniki Zabrze	— Polonia Bytom
Olimpia Poznań	— GKS Katowice
Widzew Łódź	— LKS Łódź
Śląsk Wrocław	— Górnik Wałbrzych

19 kwietnia 1987 r.

Ruch Chorzów	— Śląsk Wrocław
Lechia Gdańsk	— Motor Lublin
Lech Poznań	— Stal Mielec
LKS Łódź	— Pogoń Szczecin
GKS Katowice	— Widzew Łódź
Polonia Bytom	— Olimpia Poznań
Legia Warszawa	— Górnik Zabrze
Górniki Wałbrzych	— Zagłębie Lubin

22 kwietnia 1987 r. (środa)

Pogoń Szczecin	— GKS Katowice
Stal Mielec	— LKS Łódź
Motor Lublin	— Lech Poznań
Ruch Chorzów	— Lechia Gdańsk
Górniki Zabrze	— Górnik Wałbrzych
Olimpia Poznań	— Legia Warszawa
Widzew Łódź	— Polonia Bytom
Śląsk Wrocław	— Zagłębie Lubin

3 maja 1987 r.

Lechia Gdańsk	— Śląsk Wrocław
Lech Poznań	— Ruch Chorzów
LKS Łódź	— Motor Lublin
GKS Katowice	— Stal Mielec
Polonia Bytom	— Pogoń Szczecin
Legia Warszawa	— Widzew Łódź
Górniki Wałbrzych	— Olimpia Poznań
Zagłębie Lubin	— Górnik Zabrze

10 maja 1987 r.

Pogoń Szczecin	— Legia Warszawa
Stal Mielec	— Polonia Bytom
Motor Lublin	— GKS Katowice
Ruch Chorzów	— LKS Łódź
Lechia Gdańsk	— Lech Poznań
Olimpia Poznań	— Zagłębie Lubin
Widzew Łódź	— Górnik Wałbrzych
Śląsk Wrocław	— Górnik Zabrze

Jesień w pigułce

Przedstawia się sekcja piłki nożnej BKS Lechia

Sekcja piłkarska była w BKS Lechia pierwszą z potowanych do życia, istnieje od 1945. Największe sukcesy, to zwycięstwo w Pucharze Polski w roku 1981 oraz gra w finale PP w roku 1985. Obecny sezon jest pojmamy — z przerwami — w ekstraklasie, a najwyższą pozycję zajęła Jeleńska biało-zielonych w sezonie 1986. Kluby kończyła na trzecim miejscu.

ZARZĄD SEKCJI

Kazimierz Kulesza (prezes), Andrzej Flont, Janusz Kończyk (kierownik sekcji), Stanisław Markiewicz, Ryszard Ferliński, Franciszek Riebańś, Czesław Roganowicz, Tadeusz Sikorski, Janusz Salkowski, Ryszard Trykosko, Andrzej Wostrowski.

KADRA SZKOLENIOWA

Marian Geszko, Zbigniew Kociółek, Bogusław Kaczmarek, Józef Gładysz, Zbigniew Tymiński, Tadeusz Malolepszy, Telesfor Długozima, Jerzy Górski, Józef Rogacki, Jerzy Brzyski, Bogdan Fintak, Leszek Bredau, Krzysztof Słabik, Michał Globisz.

— 19 —

Chcesz grać w piłkę — przyjdź na nasz stadion!

BKS Lechia posiada nie tylko zespół ligowy. Prowadzi także intensywnie szkolenie młodzieży. W wielu kategoriach wieku, w wielu grupach. Szkoleniem zajmują się wykwalifikowani trenerzy bądź instruktorzy. Przyjdź! Może i ty będziesz w przyszłości piłkarzem ekstraklasy, może dostaniesz szansę gry w reprezentacyjnej drużynie! Kupcewicz, Pękała, Kamiński i smi czekają na następców! Trenerem — koordynatorem grup młodzieżowych jest w BKS Lechia Michał Globisz. To nazwisko dobrze znane jest w piłkarskim śro-

dowisku, spod jego ręki wyszło już wielu znanych zawodników, choćby Grembowski, Marchel, Wojtowicz, bracia Wydworscy. I właśnie p. Michał — wraz z trenerem Krzysztofem Słabikiem (nieopisany) czołowy bramkarz, wychowawca Lechii) — prowadził selekcję najmłodszych adeptów piłki. Spróbaj swoich sił! Może masz talent? Aktualnie prowadzony jest nabór chłopców urodzonych w roku 1978. Zgłoś się! Selekcja kandydatów odbywa się w każdą sobotę, o godz. 11, w hali BKS Lechia. Klub czeka na ciebie! Nie zwlekaj!

● W 120 meczach rundy jesiennej i lut piłkarskiej padły 282 bramki. Dalej to średnia na jedno spotkanie 2,35.

● Najskuteczniejszym strzelcem został Marek Leśniak z Pogoni, zdobywając 13 goli. Dalsze miejsca w tej klasyfikacji zajmują: Marek Koniarek (GKS Katowice) — 8 bramek, Dariusz Dziśkanowski (Legia), Marek Filipeczak (Stal), Jan Furtok (GKS Katowice), Marek Majka (Górnik Zabrze), Eugeniusz Piak (Zagłębie), Jan Urban (Górnik Zabrze), Krzysztof Walczak (Polonia) i Krzysztof Warzycha (Ruch) po 7 bramek. Najwięcej bramek dla Lechii — Janusz Kupcewicz (5).

● Najczystszym wynikiem był remis 1:1, który padł 21 razy. 20 spotkań zakończyło się rezultatem 1:0. W 19 pojedynkach kibice nie oglądali żadnej bramki.

● Najwięcej 7 goli — strzelono w meczach: Katowice — Legia 5:2, Górnik Z. — Legia — 3:4, Widzew — Katowice 4:3, Pogoń — Górnik W. 3:4 i Górnik Z. — Stal 5:2. Najwyższe zwycięstwo zanotowali piłkarze Katowic, wygrywając z Motorem 6:0.

● Najskuteczniej grali piłkarze Górnik Zabrze, zdobywając 32 bramki. Pogoń strzeliła 29, a Katowice 28.

● Najmniej goli uzyskali zespoły Motor 8, Lechia 9, LKS i Olimpi 11.

● Stal i Motor przodują w straconych bramkach — po 25. Najlepiej zaś bronili się w Zabrzu i Lubinie — po 13 straconych goli.

● Górnicy z Zabrza wygrali w rundzie 9 spotkań, Katowice, Śląsk i Górnik Wałbrzych po 7.

● Tylko raz zwyciężyła Stal, zaledwie dwukrotnie Polonia, Lechia i Ruch. Chorzówiano obna wygrane uzyskali na wyjazdach.

● Drużyną remisów była Polonia — 9 nie rozstrzygniętych spotkań. Po 7 osiągnęły Pogoń, Legia, Lech, LKS, Ruch i Stal.

● Najwięcej porażek zanotował Motor — 9, Lechia miała ich 8, a Stal 7.

● Od tego sezonu obowiązują nowy regulamin, premiujący trzema punktami zwycięstwo od trzech bramek wwyż, a zarzaniem karzący przegrywającego taką różnicą goli odjęciem z konta jednego punktu. Po taką premię sięgnęło w rundzie 9 zespołów, aż 5-krotnie lider, czyli górnicy z Zabrza. Minusowe punkty zebrało 10 drużyn, a outsider lubelski Motor 4 razy. Z nowego regulaminu „nie skorzystały” dwie jednostki — Ruch i Zagłębie — które nie miały zyskały dodatkowo, ale i... nie miały straciły.

● Gdyby zastosować punktację nowego typu (bez plusów i minusów), to dorobek czołowej przedstawiałby się następująco: Górnik Z. 22 pkt., Katowice, Pogoń, Śląsk i Legia po 19 pkt. Sytuacja na dole tabeli: Ruch 11 pkt., Lechia, Stal i Motor po 9 pkt.

Mistrzowie Polski

1921 — Cracovia, 1922 — Pogon Lwów, 1923 — Pogon, 1924 — nie rozegrano, 1925 — Pogon, 1926 — Pogon, 1927 — Wisla Krakow (premiera zmagani ligowych w Polsce), 1928 — Wisla, 1929 — Warta Poznan, 1930 — Cracovia, 1931 — Garbarnia Krakow, 1932 — Cracovia, 1933 — Ruch Chorzow, 1934 — Ruch, 1935 — Ruch, 1936 — Ruch, 1937 — Cracovia, 1938 — rozgrywek nie dokonano,ilderował Ruch.

1945 — Polonia Warszawa, 1947 — Warta Poznan, 1948 — Cracovia, 1949 — Wisla Krakow (wznowienie rozgrywek ligowych), 1950 — Wisla, 1951 — Wisla, 1952 — Ruch, 1953 — Ruch, 1954 — Polonia Bytom, 1955 — Legia Warszawa, 1956 — Legia, 1957 — Gornik Zabrze, 1958 — EKS, 1959 — Gornik, 1960 — Ruch, 1961 — Gornik, 1962 — Polonia Bytom, 1963 — Gornik, 1964 — Gornik, 1965 — Gornik, 1966 — Gornik, 1967 — Gornik, 1968 — Ruch, 1969 — Legia, 1970 — Legia, 1971 — Gornik, 1972 — Gornik, 1973 — Stal Mielec, 1974 — Ruch, 1975 — Ruch, 1976 — Stal Mielec, 1977 — Slask Wroclaw, 1978 — Wisla, 1979 — Ruch, 1980 — Szombierki Bytom, 1981 — Widzew Lodz, 1982 — Widzew Lodz, 1983 — Lech Poznan, 1984 — Lech Poznan, 1985 — Gornik Zabrze, 1986 — Gornik Zabrze, 1987 — ???

Zdobywcy Pucharu Polski

1926 — Wisla Krakow, 1931 — Ruch Chorzow, 1932 — Polonia Warszawa, 1934 — Gwardia Warszawa, 1935 — Legia Warszawa (po zwycięstwie w finale nad Lechią 5:0), 1936 — Legia, 1937 — EKS, 1938 — Zagłębie Sosnowiec, 1939 — Zagłębie Sosnowiec, 1940 — Legia, 1941 — Gornik Zabrze, 1942 — Legia, 1943 — Wisla Krakow, 1944 — Gornik, 1945 — Gornik, 1946 — Gornik, 1947 — Gornik, 1948 — Gornik, 1949 — Gornik, 1950 — Gornik, 1951 — Gornik, 1952 — Gornik, 1953 — Legia, 1954 — Ruch, 1955 — Stal Rzeszow, 1956 — Slask Wroclaw, 1957 — Zagłębie, 1958 — Zagłębie, 1959 — Arka Gdynia (w finale 2:1 z Wisla Krakow), 1960 — Legia, 1961 — Legia, 1962 — Lech Poznan, 1963 — Lechia Gdansk (po zwycięstwie w finale 2:1 nad Piastem Gliwice, bramki dla Lechi — Górski i Kowalczyk), 1964 — Lech, 1965 — Widzew Lodz, 1966 — GKS Katowice, 1967 — ???

GÓRNIK ZABRZE

Wielokrotny mistrz Polski — w latach 1957, 59, 61, 63, 64, 65, 66, 67, 71, 72, 85 i 86. Zdobywali także górniczy Puchar Polski — 1965, 68, 69, 70, 71, 72. Pozycja zabrzan w polskim futbolu jest niepodważalna nie tylko z racji ligowych osiągnięć. Piłkarze Górnik'a wielokrotnie przystępowali do europejskich rozgrywek pucharowych i ich dziełem jest największy sukces uzyskany przez polską jednostkę klubową w tej rywalizacji. Wielu pamiętamy finał górników w 1970 r. w Pucharze Zdobywców Pucharów, w którym dopiero ulegli angielskiej drużynie Manchester

City. W Zabrzu też grali najwybitniejsi polscy piłkarze, jak Włodzisław Lubanski, Ernest Pol, Roman Lentner, Zygfryd Szoltyfik, Stanisław Ostroł, Edmund Kowal, Hubert Kosika i inni.

Rok założenia — 1948. Adres klubu i stadionu — Zabrze, ul. Rossevelta 81, tel. 714-926 i 710-530. Pojemność stadionu — 25 tys. Oświetlenie — 1600 luksów. Barwy — czerwono-biało-niebieskie. Sekcje — piłka nożna, lekkoatletyka, gimnastyka, pływanie, zapasy, tenis i szachy. Trener drużyny piłkarskiej — Antoni Plechulczek.

GÓRNIK WAŁBRZYCH

Zespół z nieodległym stażem I-ligowym (trzeci sezon). W przedmowym występie roweniela rozgrywek ekstraklasy, zwycięzca jesiennej rundy. Później jednak przyszło załamanie i beniaminek nie obcował pozycji. W dalszych sezonach ligowy średniak, ale zawsze groźny nawet dla najlepszych. Najlepszy piłkarz w ostatnim okresie, to reprezentacyjny rozgrywający Włod

dzimierz Ciołek, który już jednak nie gra w zespole.

Rok założenia — 1948. Adres klubu — Wałbrzych, ul. Chopina 1A, tel. 241-39, adres stadionu — Wałbrzych, ul. Skarżyńskiego, tel. 240-64. Pojemność stadionu — 30 tys. Oświetlenia brak. Barwy — biało-niebieskie. Sekcje — piłka nożna, koszykówka, lekkoatletyka, kolarstwo i szachy. Trener drużyny piłkarskiej — Stanisław Swierk.

GKS KATOWICE

Przez wiele sezonów piłkarskich ligowy „średniak”, nie zajmujący w rozgrywkach wyższej niż szódmą pozycję (1968 i 1971). Dopiero w ostatnich latach wyraża prognozę, katowiczanin w ubiegłym roku wywalczyli po raz pierwszy w historii klubu Puchar Polski, co dało im też prawo udziału w europejskiej grze. W bieżącym wydanu ligi, po jesieni, w gronie czołowych drużyn. Zespół bez wielkich nazwisk, ale solidny i bardzo skuteczny. Największe indywidualne

ność piłkarska, to bez wątpienia Jan Furtok, aktualnie zresztą grający w GKS.

Rok założenia — 1964. Adres klubu — Katowice, ul. Ceglana 63, tel. 518-275, adres stadionu — Katowice, ul. Bukowa, tel. 548-321. Pojemność stadionu — 18 tys. Oświetlenia brak. Barwy — zielono-czarne. Sekcje — piłka nożna, hokej, zapasy, tenis, szermierka, boks, szachy i łoblarstwo. Trener drużyny piłkarskiej — Alojzy Kysko.

PREZENTUJEMY I-LIGOWCÓW • PREZENTUJEMY I-LIGOWCÓW

LECH POZNAŃ

Klub o ponad 60-letniej historii, ale piłkarskich sukcesów doczekał się dopiero po II wojnie światowej. Z początku były to wysoki poręcze ligowe, ale nie wyzwało od trzeciej lokaty. Wtedy też grali w Lechia najwybitniejsi zawodnicy, jak Anioła, Bielas czy Czaprzycki, słynne poznańskie A-B-C. Największe osiągnięcia, to czasy jak najbardziej nam współczesne. Dwa tytuły mistrzowskie w latach 1963 i 64 oraz dwa Puchary Polski w 1962 i 84 roku. Warto dodać, że współautorem tych wyników był obecny trener kadry narodowej,

zmiany też doskonale z pracy szkoleniowej w Gdańsku, Wojciech Łazaruk.

Rok założenia — 1922. Adres klubu — Poznań, ul. Marchlewskiego 142, tel. 504-38. Adresy stadionów — ul. Dzierżyńskiego 274 i ul. Bułgarska. Swoje mecze ligowe Lechia rozgrywałą jednak na większym obiekcie Warty, Barwy — biało-niebieskie. Sekcje — piłka nożna, koszykówka, kolarstwo, szachy, kręgarstwo, pływanie i hokej na trawie. Trener drużyny piłkarskiej — Bronisław Waligóra.

LEGIA WARSZAWA

Mistrzostwo Polski zdobywała Legia 4-krotnie, w latach 1955, 56, 69 i 70. Puchar Polski — 1955, 56, 64, 68, 73, 80 i 81. Poza osiągnięciami w krajowych rozgrywkach, notowali też legoniści udane występy w europejskich pucharach. W 1970 r. dotarła Legia do półfinału PE. W wojskowej jednostce — na przestrzeni lat — występowało wiele piłkarskich znakomici, m. in. Lucjan Brychczy, Kazimierz Deyna czy Robert Gadocha, a dziś jeden z najbardziej utalentowanych zawodników młod-

dego pokolenia Dariusz Dziekanowski.

Rok założenia — 1916. Adres klubu i stadionu — Warszawa, ul. Łazienkowska 3, tel. 29-98-04. Pojemność stadionu — 21 tys. Oświetlenie — 1600 luksów. Barwy — biało-czarno-zielono-czerwone. Sekcje — piłka nożna, boks, lekkoatletyka, szermierka, tenis, strzelectwo, siatkówka, koszykówka, judo, sztuki, podnoszenie ciężarów, zapasy, pływanie, gimnastyka, kolarstwo i 5-h6j nowoczesny. Trener drużyny piłkarskiej — Jerzy Engel.

MOTOR LUBLIN

Klub bez — jak dotychczas — piłkarskich sukcesów, a po jesieni bieżących rozgrywek w gronie kandydatów do spadku z ekstraklasy. W krótkiej historii występów Motoru w ekstraklasie — od 1980 r. z jednonozonową przerwą 82-83 — ten najlepszy notujemy w 1984 r., kiedy to lublińczanie uplasowali się w środkowej strefie tabeli. Nie znajdujemy w lubelskich składach reprezentacyjnych piłkarzy, czołową postacią był nie-

wąpłiwie Leszek Iwanicki, „król” strzelców ligi-84, teraz już jednak grający w Widzewie.

Rok założenia — 1950. Adres klubu i stadionu — Lublin, al. Zygmunta 5, tel. 257-23, 259-99. Pojemność stadionu — 20 tys. Oświetlenia brak. Barwy — złotonożne. Sekcje — piłka nożna, tenis stołowy, żużel, zęglarstwo, boks. Trener drużyny piłkarskiej — Jan Ziomańczuk.

PREZENTUJEMY I-LIGOWCÓW • PREZENTUJEMY I-LIGOWCÓW

ŁÓDZKI KLUB SPORTOWY

Piłkarskie sukcesy ŁKS przypały na lata 1957 i 1958. W pierwszym przypadku „jycerna wiosna” (przydomek ze znakomitą niegdyś z reguły grą w okresie wiosennym) sięgnął po Puchar Polski, zaś w drugim wyważył mistrzowski tytuł. Wyników tych nie udało się już nigdy potem lodzianom powtórzyć, ale na ogół w ligowych rozgrywkach spisawali się solidnie. W barwach ŁKS grali wielu doskonałych zawodników, z których Sławomir Baran, Robert Grzywocz, Tadeusz Hopendorf, Józef Kokot, Marjan Łącz, Władysław Soporek, Henryk Szymbor-

ski, Leszek Jeziercki, Władysław Król, Henryk Szczepański, Mirosław Bułzacki i Jan Tomaszewski byli najbardziej znanymi.

Rok założenia — 1968. Adres klubu — Łódź, ul. Piotrkowska 46, tel. 33-20-47 i 33-67-35; adres stadionu — Łódź, ul. Umia 2, tel. 86-37-45 i 86-02-36. Pojemność stadionu — 40 tys. Oświetlenie — 1200 luksów. Barwy — biało-czerwone. Sekcje — piłka nożna, koszykówka, lekkoatletyka, podnoszenie ciężarów, siatkówka, hokej, zapasy, tenis i brydl. Trener drużyny piłkarskiej — Zygmunt Gatowski.

OLIMPIA POZNAŃ

Pierwszy sezon w ekstraklasie i pierwszy krok w drodze do większych piłkarskich osiągnięć. Poki co, tym największym dokonaniem był weszyciu roku awans do I ligi. Poprzednio wiele sezonów w zaplecza ekstraklasy, gdzie Olimpia na ogół plasowała się w czołówce tych rozgrywek. Poznańcy przegrali m. in. zrealizacji o awans do I ligi z Lechią, kiedy ta powracała do ekstraklasy po 21 latach przerwy. Nie było więc ani

sukcesów, ani też reprezentantów. Ale może iacy się niebawem znajdą.

Rok założenia — 1945. Adres klubu i stadionu — Poznań, ul. Warmińska 1. Pojemność stadionu — 35 tys. Obiekt posiada oświetlenie. Barwy — niebiesko-biało-czerwone. Sekcje — piłka nożna, boks, judo, koszykówka, lekkoatletyka, tenis, pływanie. Trener drużyny piłkarskiej — Jerzy Kopa.

POGON SZCZECIŃ

Największe dotychczasowe osiągnięcia Pogoni, to brązowy medal rozgrywek w roku 1984 oraz 2-krotnie udział w finale Pucharu Polski. Początek lat 80-tych to bardzo dobra gra portowców w Hisz, dość rzadziej nieoczekiwanym zabawnym, bo drużyna kładła się z warstwowościowych zawodników. Aktualnie jednym z tych lepszych jest wypróbowany w reprezentacji nazionalejszejszy strzelec jesieni '80 Marek Leśniak. W przeszłości też brakowało w Pogoni dobrych piłkarzy, spośród których Henryk

Wawrowski uczestniczył w srebrnych występach polskiej jednostki podczas igrzysk w Montrealu.

Rok założenia — 1948. Adres klubu i stadionu — Szczecin, ul. Twardowskiego 8, tel. 780-31. Pojemność stadionu — 30 tys. Oświetlenie — 450 luksów. Barwy — granatowo-bordowe. Sekcje — piłka nożna, koszykówka, piłka ręczna, boks, zęglarstwo, szachy, brydl i gimnastyka artystyczna. Trener drużyny piłkarskiej — Leszek Jeziercki.

PREZENTUJEMY I-LIGOWCÓW • PREZENTUJEMY I-LIGOWCÓW

POLONIA BYTOM

Beniaminek bieżących rozgrywek ekstraklasy, ale zarazem klub piłkarski o dużych tradycjach i doświadczeniach. Bytomianie 2-rotnie zdobyli mistrzostwo Polski — w 1934 i 62 r. Byli ponadto 4 razy wicemistrzami ligi oraz 3 razy grałi w finałach Pucharu Byli i sukcesy międzynarodowe — zwycięstwa w Pucharze Interioto oraz zdobycie Pucharu Ameryki (1965). To jednak czasy, gdy w drużynie grałi tacy piłkarze jak Edward Szymkowiak, Kazimierz Trampacz, Jan Li-

berda i Zygmunt Anzrok. Ponadto znanymi piłkarzem był wywodzący się z Polonii Jan Banak.

Rok założenia — 1920. Adres klubu — Bytom, ul. Koniewa 6, tel. 81-81-97, adres stadionu — ul. Olimpijska 4, tel. 81-80-88. Barwy — niebiesko-czerwone. Pojemność stadionu — ok. 30 tys. Oświetlenia brak. Sekcje — piłka nożna, hokej na lodzie, lekkoatletyka, piływanie, siatkówka i piłka wodna. Trener drużyny piłkarskiej — Paweł Kowalski.

RUCH CHORZÓW

Wielkie sukcesy w lidze, jedynym klub, który nigdy dotąd nie dał się zdegradować z ekstraklasy. Rekordziści w ilości złotych tytułów mistrza Polski 1933, 34, 35, 36, 38, 39, 52, 53, 60, 68, 74, 75, 79. W 1951 r. piłkarze z Chorzowa wywalczyli Puchar Polski co wówczas było równoznaczne z przyznaniem mistrzostwskiego tytułu. PP zdobył Ruch jeszcze w 1974 r. Reakuje natomiast w historii tego klubu znaczących osiągnięć międzynarodowych. Inna sprawa, że w okresie największej pełni piłkarskiej Ruchu europejskich rozgry-

wek pucharowych jeszcze nie organizowano. Spośród wielu doskonałych zawodników, tym niewątpliwie największym w chorzowskiej jedenastce był Gerard Cieplik.

Rok założenia — 1920. Adres klubu i stadionu — Chorzów, ul. Cicha 6, tel. 410-479. Pojemność stadionu — 40 tys. Oświetlenie — 560 luksów. Barwy — niebiesko-białe. Sekcje — piłka nożna, tenis stołowy, podnoszenie ciężarów, siatkówka, kolarstwo, piłka ręczna kobiet. Trener drużyny piłkarskiej — Władysław Zmuda.

STAL MIELEC

Mielecka Stal ma za sobą wiele ligowych występów, a także wiele osiągnięć w rozgrywkach ekstraklasy. Szczególnie mocny był zespół z lat 70., kiedy to grałi w nim tacy piłkarze jak Grzegorz Lato, Andrzej Szarmach, Henryk Kasprczak czy Zygmunt Kukla. W 1973 roku mieleczanie zdobyli mistrzostwo Polski, a w 3 lata później powtórzyli ten sukces. W ostatnim czasie wiodłi się Stal znacząco gorzej, spadła do II ligi, a ponow-

nie w ekstraklasie gra dopiero drugi sezon.

Rok założenia — 1939. Adres klubu i stadionu — Mielec, ul. Solińskiego 1, tel. 24-28 (w. 18). Pojemność stadionu — 30 tys. Oświetlenie — 1200 luksów. Barwy — biało-niebieskie. Sekcje — piłka nożna, lekkoatletyka, piłka ręczna, piływanie i siatkówka. Trener drużyny piłkarskiej — Włodzimierz Jakubewski.

PREZENTUJEMY I-LIGOWCÓW • PREZENTUJEMY I-LIGOWCÓW

ŚLĄSK WROCLAW

Mistrz Polski w 1977 r. i zdobywca Pucharu Polski w 1976 r. Szczególnie dobry okres w drugie połowie lat 70.; na początku bieżącego 10-lecia, choć i nadal wrocławianie są groźni w ekstraklasie. Największe indywidualności Śląska, to Janusz Szpyt, Zygmunt Garliński oraz Władysław Zmuda. Dniś czołowymi graczami są Tarasiowicz i Pruski, wiele nadziei wiąże się z postępującą utalentowaniem Rubego.

Rok założenia — 1947. Adres klubu i stadionu — Wrocław, ul. Oporowska 62, tel. 61-33-42. Pojemność stadionu — 18 tys. Oświetlenia brak. Barwy — zielono-biało-czerwone. Sekcje — piłka nożna, piłka ręczna, koszykówka, lekkoatletyka, strzelectwo, pływanie, zapasy, jeździectwo, szermierstwo, podnoszenie ciężarów, gimnastyka artystyczna i spadochroniarstwo. Trener drużyny piłkarskiej — Henryk Apostol.

WIDZEW ŁÓDŹ

Od lat czołowy zespół ekstraklasy. Na koncie Widzowa widnieją dwa tytuły mistrza Polski — 1981 i 82 oraz jeden sukces w rozgrywkach Pucharu Polski — 1985. Łódzcy piłkarze, uczestnicząc w międzynarodowej rywalizacji pucharowej, kontynuowali dobre występy Górnika i Legii. W PE w 1983 r. awansowali do sreby półfinałowej, co w przypadku startów polskich drużyn było i jest niezłym osiągnięciem. Widzewianie potrafil grać z dobrymi zespołami, niejednokrotnie wychodząc zwycięsko z tych konfrontacji.

Najlepsi piłkarze Widzowa, to aktualnie grający w zagranicznych klubach Zbigniew Boniek, Włodzimierz Smolarek i Józef Młynarczyk.

Rok założenia — 1910. Adres klubu i stadionu — Łódź, ul. Armii Czerwonej 80, tel. 78-32-72, 78-72-79, 78-55-80 i 78-42-08. Pojemność stadionu — 25 tys. Oświetlenia brak. Barwy — biało-czerwone. Sekcje — piłka nożna, hokej, koszykówka, kolarstwo, gimnastyka, brydż. Trener drużyny piłkarskiej — Orest Lenczyk.

ZAGŁĘBIE LUBIN

Jeszcze nie zapisana karta w historii polskiego futbolu. Beniaminek ekstraklasy spróbował roku z trudem uratował się przed degradacją, ale w tej sędziwej chwili zdobył zupełnie dobrze. W każdym razie po jesiennej rundzie w środku tabeli ze sporym punktowym dorobkiem. Czy potwierdzą lubianianie swoje walory także w rundzie rewanżowej? Już ich pierwsze spotkanie, które akurat odbywa się w Gdańsku w premediu wiosny, odpowie choć w części na to pyta-

nie. Brak w zespole wielkich indywidualności. Do kadry powołania otrzymał czołowy strzelec, Eugeniusz Paś.

Rok założenia — 1946. Adres klubu i stadionu — Lubin, ul. M. Curie-Skłodowskiej, tel. 44-20-23 i 44-20-44. Pojemność stadionu — 45 tys. Oświetlenia brak. Barwy — miedziano-biało-zielone. Sekcje — piłka nożna, hokej, tyżiarstwo szybkie, piłka ręczna i tenis stołowy. Trener drużyny piłkarskiej — Grzegorz Szczęsowicz.

Czy wiecie, że...

Kadra biało-zielonych

BRAMKARZE

JANUSZ STAWARZ, lat 28, wychowanek Unii Tarnów, potem zawodnik Stali Mielec. W Lechii od wiosny 1985, 4 mecze w reprezentacji olimpijskiej, 25 w drużynie młodzieżowej. **MAREK WOZNIAK**, 24 lata, wychowanek MRKS Gdańsk, w Lechii od 1981 roku.

OBRONCY

RYSZARD SZEWCHYK, lat 27, wychowanek Arki, potem grał w potniańskim Lechu, w Lechii drugi sezon. **ANDRZEJ SALACH**, lat 28, wychowanek Lechii. **BOGUSŁAW OBLEWSKI**, lat 30, wychowanek Stali Kraśnik, grał również w Legii i Lechu, w Lechii od jesieni 1985. **ANDRZEJ MARCHEL**, lat 23, wychowanek Lechii, w międzyczasie występował w Olimpii Poznań, powrócił do macierzystego klubu po odbyciu służby wojskowej. **JAROSŁAW AMBROZIAK**, lat 25, wychowanek Stacjonowa, w Lechii od jesieni 1986.

ROZGRYWAJĄCY I NAPASTNICY

JANUSZ KUPCEWICZ, lat 31, wychowanek Stomilu Olsztyn, następnie osiem sezonów w Arce, jeden sezon w Lechu, występował w St. Elienne oraz Larisce. Wielokrotny reprezentant Polski w drużynach juniorskich oraz zespoła młodzieżowego, 19 meczów w pierwszej drużynie narodowej, srebrny medalista MS '82. **MIROSLAW PEKALA**, lat 26, wychowanek Nysy Kłodzka, potem grał w Śląsku Wrocław, w Lechii od wiosny 1985, 2 mecze w pierwszej reprezentacji, 13 w olimpijskiej, 25 w zespole młodzieżowym i 89 (1) w reprezentacjach juniorskich. **ALEKSANDER CYBULSKI**, lat 25, wychowanek Boltyku, w Lechii od 1983, występował w reprezentacji juniorskich i drużynie młodzieżowej. **GRZEGORZ LAZAREK**, lat 23, wychowanek Lechii, grał w Lechu, ponownie w Lechii od poprzedniego sezonu, grał w reprezentacji juniorskich i młodzieżowej. **MACIEJ KAMINSKI**, lat 28, wychowanek Polonii Bydgoszcz, w Lechii od 1983. **JACEK BĄK**, lat 25, wychowanek Resovii, grał w Lechu, w Lechii od jesieni 1985, grał w reprezentacji młodzieżowej i olimpijskiej. **JAROSŁAW NOWICKI**, lat 26, wychowanek Bydgoskiej Zwiasty, grał w LKS i Jagiellonii, w Lechii od jesieni 1985, 30 występów w reprezentacji juniorskich i 15 w drużynie młodzieżowej. **MAREK LUGOWSKI**, lat 23, wychowanek Wierzytu Starogard, w Lechii od jesieni 1985. **RYSZARD PRZYGOZDKI**, lat 30, grał w Chemiku Bydgoszcz, Odrze Wodzisław, Szombierkach i Boltyku, w Lechii od jesieni 1986. **ZBIGNIEW BRAUN**, lat 19, wychowanek Lechii. **WŁODZIMIERZ WIECZOREK**, lat 25, wychowanek Nogaty Malbork, w Lechii od jesieni 1986. **PIOTR MICHALCZAK**, lat 25, wychowanek Gedenii, w Lechii od jesieni 1986. **JACEK CHOCIEJ**, lat 22, wychowanek LKS, grał w Ursusie, w Lechii od wiosny 1987.

OPIEKUNOWIE ZESPOŁU

MARIAN GESZKE — pierwszy trener, **ZBIGNIEW KOCIOŁEK** — drugi trener, **BOGUSŁAW KACZMAREK** — asystent, **PIOTR TOMASZEWSKI** — lekarz, **JAROSŁAW OFICJAŁSKI** — masażysta, **ROMAN JOZEFOWICZ** — kierownik drużyny.

● Za kolebkę współczesnej piłki uchodzą Angliki. Bowiano się, kula zbliżoną do dzisiejszej piłki wiele, wiele wieków wcześniej — czyli to m. in. Majowie, a jeszcze wcześniej Chińczycy — ale pierwsze przepisy, pierwsze kluby itp. powstały właśnie w Anglii. Tam też powstał pierwszy profesjonalny piłkarz. Było to w roku 1884, podczas gdy na kontynencie dopiero na przełomie lat dwudziestych i trzydziestych nastąpiła eufemia. Warto jeszcze dodać, że liga angielska istnieje od roku 1888.

● Nie wszystkie przepisy dziś obowiązujące wchodzą w życie jednocześnie. Były one wprowadzane stopniowo i oczywiście — w miarę rozwoju gry — modyfikowane. Dla przykładu, przepis o spalonym pochodzący z roku 1866, bramkarz może zagrzywać piłkę ręką od roku 1871, a stół poprzeczny w bramce obowiązują od roku 1883. I jeszcze jedna ciekawostka — rzuty karny egzekwuje się od roku 1890.

● W programie igrzysk olimpijskich pojawił się futbol w roku 1908, pierwsze mistrzostwa świata rozegrano w roku 1930, a pierwsze mistrzostwa Europy w roku 1960. W tym przypadku był to tzw. Puchar Narodów, który dopiero w trzeciej edycji (1968) oficjalnie nazwano ME.

● Cieszące się bodaj największym powodzeniem kibiców europejskie puchary mają już ponad 30-letnią tradycję. Najpierw (1956) był puchar mistrzów czyli PE, od roku 1961 walczy się o PZP, a Puchar UEFA powołano w roku 1972.

● Po raz pierwszy liga w naszym kraju ruszyła w roku 1927, mistrzem została krakowska Wisła. Pierwszego mistrza wyłoniono jednak już w roku 1921 (Cracovia), w tym też roku nasza reprezentacja rozegrała swój pierwszy oficjalny mecz, 18 grudnia tegoż roku przegrywała 0:1 z Węgrami w Budapeszcie.

● Rekordowe zwycięstwo w rozgrywkach ligowych ma na koncie krakowska Wisła, mistrza z roku 1927, która wtedy właśnie wygrała z Toruńskim Klubem Sportowym od 15:0! Czy kiedykolwiek ktoś w ogóle poprawił ten rekord?

● System rozgrywek jesieni — wiosna wprowadzono w naszym kraju dopiero w roku 1962, przedtem obowiązywał system wiosna — jesień. Chodziło głównie, by mieć wyłoniony po wiosnie był od mistrza naszym reprezentantem w europejskich pucharach. System obowiązujący do dziś i w zasadzie wprowadzono go już na całym kontynencie (nielicząc wyjątki).

● Jedynym polskim klubem, który nigdy nie spadł z ekstraklasy jest chorzowski Ruch. Należał też choroźwianie do najbardziej utytułowanych jednostek. W ekstraklasie występowały od roku 54 drużyny.

● Piłkarze Lechii zadebiutowali w I lidze w roku 1949. W wiosennej premierze przegrali w Krakowie (z Cracovią) 1:5, a strzelcem tej pierwszej w historii godzińskiego klubu I-ligowej bramki był nieistniejący już Piotr Nierzychno.

● Pierwszym zawodnikiem Lechii, który dostąpił zaszczytu gry w narodowej jednostce był Alfred Kokot (nie żyje). Była to w roku 1949, w spotkaniu z Danią. Kokot był też strzelcem bramki, ale Polacy przegrali 1:2.

● Najfajniej w I lidze apisywała się Lechia w roku 1956, kiedy to liczyła ona na trzecim miejscu. Kiedy powtórka? — mała zapłata. A wracając do tamtego sezonu, to w naszej drużynie najczęściej grzywali H. Granowski, Kusz, Korwin, Lenc, Czubała, Koleta, Szlagowski, Nowicki, R. Granowski, Rogacz, Goddecki, Gamy, Musiał, Kupcewicz (ojciec Janusza).

Piętnasty sezon w ekstraklasie

Dla piłkarzy Lechii obecna edycja rozgrywek jest piętnastym sezonem w ekstraklasie. Po raz pierwszy nazwa Lechia pojawiła się na ligowej tabeli sezonu 1949 (gra na wtedy systemem wiosna — jesień). Biało-zieloni zajęli ostatnie, dwunaste miejsce i spadli z I ligi. Awans uzyskali w roku 1952 i zajęli wówczas czwartą pozycję w jednej z grup I ligi (ekstraklasa podzielona była w tym sezonie na dwie grupy). W następnym znów znaleźli się na końcu stawki (dwa następnym miejscu) i ponownie opuszcili I ligę.

Po raz kolejny awansowali w roku 1955 i od tego czasu aż do roku 1963 nieprzerwanie występowa-

wali w gronie najlepszych krajowych zespołów. Z różnym powodzeniem. Przygodnijmy pozycje gdańszczan na mecz kolejnych sezonów: 1955 — piąta, 1956 — trzecia (najwyższa w historii I-ligowych występów), 1957 — piąta, 1958 — ósma, 1959 — szósta, 1960 — dziewiąta, 1961 — ósma, 1962 — wspólnie z LKS dziesiąta — dziesiąta (znów gra w dwóch grupach), 1963 — trzynasta i spadek.

Powrót do piłkarskiej elity nastąpił dopiero w roku 1984, po 21 latach przerwy. W sezonie 84/85 Lechia była dwunasta, w minionym sezonie czternasta. A na której pozycji ukoołczy bieżącą edycję I-ligowych zmagani?

Kto dogoni Korynta?

Niewiedzi — jak dotąd piłkarzy gdańskiej jedenastki dosłaj podo zaszczytu gry w pierwszym narodowym respcie. Na czołowie wciąż znajduje się to nazwisko **Romana Korynta**, znakomitego futbolisty sprzed lat, już niemal trzydziestu. Grał on w koszańce z orłem 35 razy i pownie przez długi jeszcze czas będzie absolutnym liderem spośród piłkarzy Lechii. Korynta występował w reprezentacyjnym zespole — w latach 1952—59, przez kilka lat był również kapitanem biało-zielonych. War to dodać, że zaliczył on także 6 występów w drugiej reprezentacji.

Po jednym meczu w narodowych barwach ma na koncie jeszcze czterech zawodników Lechii. Są to **Alfred Kokot**, **Robert** i **Henryk Gronowscy** oraz

Zdzisław Puszkarz. Wszyscy oni grywali jeszcze po kilka razy w drugiej reprezentacji. Puszkarz ponadto kilka razy powoływany był do reprezentacyjnej drużyny młodzieżowej.

W jedenastce „Orła” grał ponadto **Górny**, **Szlagowski**, **Frackiewicz**, **Ślabik**, **Gładysz**. W drużynie olimpijskiej wystąpił też **Kruszczyński**.

Jest jeszcze kilku piłkarzy — aktualnie występujących w Lechii — którzy rozegrali po kilka, kilkanaście, bądź nawet kilkadziesiąt spotkań w różnych zespołach reprezentacyjnych, ale było to w chwili kiedy wystepowali w barwach innych klubów. Mowa chociażby o **Krupowiczu** (medal MŚ), **Pekali**, **Stawarzu**, **Nowickim** itd. Wypada więc tylko życzyć powodzenia w reprezentacyjno-prog-

**Lechia
gola!**

Rok czterdziesty drugi...

Przeobrajamy chwilę wspomnień. W sekcji dwóch wybitnych piłkarzy Lechii, choć znanych tylko starszemu pokoleniu kibiców. Na zdjęciu głównym wspaniała para bramkarza Henryka Groszowskiego, na dołynie tenże Groszowski zaskoczony przez 11-krotnego reprezentanta kraju, stopera biało-zielonych Romana Korynta. Oba zdjęcia pochodzą jeszcze z lat pięćdziesiątych...

JEDEN z najpopularniejszych klubów w Trójmieście ma już czterdziestkę z okładem. W swych początkach nie od razu był jednak Lechią. Wiosną 1945 roku w wyzwolonym Gdańsku, gdy organizowano życie sportowe na Wybrzeżu, włączyli się do tej akcji także budowlani. Przy Biurze Odbudowy Portów powołano referat kultury fizycznej. To był właśnie załóżek obecnego klubu z ulicy Traugutta.

Narwa Lechia zaproponowana została 14 grudnia 1945 r. podczas zebrania, na którym powołano piątą sekcję klubowy zarząd. Od tego też momentu wywodzi się oficjalne barwy biało-zielone, tak znamionujące sportowców Lechii. Wówczas też klub liczył niespełna 500 członków i posiadał cztery sekcje — piłki nożnej, lekkoatletyki, gier sportowych i ping-ponga. W ciągu minionych lat funkcjonowały na Traugutta różne sekcje, m. in. bok serska, narciarska, hokeja na lodzie i łańcuch, piłki ręcznej i siatkówki. Dziś jest ich pięć, z najstarszymi piłkarską i lekkoatletyczną na czele oraz kolarstwem. Te właśnie dyscypliny przysporzyły biało-zielonym najwięcej splendoru.

Najefektowniejsze występy miały niewątpliwie lekkoatlety. Z tej zresztą grupy wywodzi się jedyny do tej pory medal olimpijski. Barwy brązowej, a wywalczony przez jednego z najlepszych także w historii polskiej 14, Kazimierza Zim-

nego. Jego lista sukcesów jest długa, bo poza sukcesem w igrzyskach olimpijskich w Rzymie (1960) miał Zimny osiągnięcia medalowe w mistrzostwach Europy. Dodajmy, że specjalizował się w biegach długich, a koronnym dystansem było 5000 m.

Inną indywidualnością klubową był kolarz Henryk Kowalski. W sekcji nie brakowało zdolnych szosowców, ale żaden nie osiągnął tytułu co wspomniany przed chwilą zawodnik. Kowalski zdobywał mistrzostwa Kraju, startował w majowym Wyścigu Półkoja, zwyciężał w Tour de Pologne oraz był pierwszy w trudnym wyścigu dookoła Kuby.

Piłkarze, dziś może nie stanowiący zbyt wielkiej siły, też mieli piękne osiągnięcia, wzbogacające klubową kronikę. W 1956 r. drużyna z reprezentacyjnym stoperem Romanem Koryntem wywalczyła trzecią lokatę w pierwszoligowych rozgrywkach. W 27 lat później inny oczywiście już składem zespół zdobył Puchar Polski. W tej zresztą rywalizacji mieliśmy raz jeszcze biało-zielonych w finale 1955 r.

Na klubową historię składają się także inne wyniki, których wymieniłem nie sposób. Sukcesy większe i mniejsze, medale mistrzostw Polski indywidualne i drużynowe. I przypuszczać należy, że w dalszym ciągu ten skarbiec będzie wzbogacany kolejnymi osiągnięciami.

Z Cyprem na naszym stadionie

Stadion we Wrzeszczu, stadion, na którym od lat spotykamy się nie tylko na piłkarskich meczach, gościł wiele znanych drużyn, wielu sławnych futbolistów. Dawno, bardzo już dawno temu grała tu jedenastka z Brazylii (Bello Horizonte), grał Madziary (drugi zespół narodowy), grał Czsi, Austriacy, ba, nawet i... Egipcjanie.

Było wiele znanych firm z lat ostatnich. Oczywiście ta znajomość, to słynny Juventus, Z Rossini, Platinim, Tardellim, Scireq, Bońkiem itd. To była uczta. Ale była też przeciwnie i licząca się w Europie jedenastka prosić Sparty z Bergerem na czele.

Nigdy przedtem nie odbył się na tym obiekcie — ani na żadnym innym w Trójmieście — oficjalny mecz międzypaństwowy z udziałem naszej reprezentacji. Dopiero się odbędzie, decyzja — tak miła dla nas — już zapada. Gościmy 12 kwietnia zespoły narodowe Cypru i Polski, gracie będą o punkty w eliminacjach ME.

Trzymając już kiuki za białoczerwonymi musimy sobie zdawać sprawę z roli jako nam, gdańskim kibicom, przypada w tej premierze. Kulturalnie i gościnnie! Nie możemy zowieć!

Pol na czele snajperów wszechczasów

186 bramek — Ernst Pol (Legia i Górnik Zabrze), 179 bramek — Lucjan Brychczy (Legia), 167 bramek — Gerard Cieplik (Ruch), 157 bramek — Teodor Peterek (Ruch), 155 bramek — Włodzimierz Lubanski (Górnik Zabrze), 153 bramki — Kazimierz Kmiecik (Wisła Kraków), 145 bramek — Jan Liberda (Polonia Bytom), 141 bramek — Teodor Anioła (Lechia), 131 bramek — Fryderyk Scherfke (Warta), 128 bramek — Henryk Reyman (Wisła) 120 bramek — Józef Nawrot (Legia) i Andrzej Jarosik (Zagłębie Sosnowiec).

Rekordzista w liczbie zdobytych bramek w I lidze spośród piłkarzy Lechii pozostaje wciąż Bogdan Adamczyk (36 całych trafień), występujący w gdańskiej jedenastce w drugiej połowie lat pięćdziesiątych.

Regulamin rozgrywek sezonu 1986/87

W obecnej edycji rozgrywek piłkarskich wniesiono dość istotne poprawki regulaminowe. Jak dobrze kibice się orientują, wprowadzone nowe zasady punktacji za rozgrywane mecze. Wprowadzono również dawną zasadę przyznawania dwóch punktów za zwycięstwo, ale jeśli jest ono co najmniej trzybramkowe lub wyższe, taki zespół otrzymuje jeden punkt dodatkowy, a więc w sumie trzy. Jednocześnie ujmuje się punkt drużynie, która do porażki różnicą trzech lub więcej punktów dopuściła. A zatem miał dawnego zero minus w takim przypadku minus jeden.

Drugą, bardzo istotną zmianą, to zwiększenie liczby drużyn degradowanych z ekstraklasy, z dwóch do czterech. Dwie ostatnie — piętnasta i szesnasta — spadają automatycznie. Natomiast zespoły na miejscach 11—14 rozegrają ze sobą mecze barażowe, które wyłonią dwóch dalszych spadkowiczów.

Oto zasady i terminy barażu:

28 czerwca grają zespoły z lokatą 14 i 11 — gospodarz z lokatą 14, ponadto odbędzie się mecz drużyn z lokatami 13 i 12 — gospodarz zespół z lokatą 13.

1 lipca spotkania rewanżowe tych samych zespołów, ale na boiskach zespołów z lokatami 11 i 12.

Do II ligi spadną dwie drużyny przegrane w tych barażach (liczy się bilans obu meczów).

Nie zmienia się oczywiście regulamin w ustalaniu pozycji końcowej tabeli ligowej. Obowiązują tu następujące zasady:

- w pierwszej kolejności decyduje większa liczba zdobytych punktów;

- w przypadku równej liczby punktów istotne jest korzystniejsza różnica bramek ze wszystkich rozegranych przez zainteresowane drużyny meczów w tej edycji ligi; przy identycznej różnicy bramek — o wyższej lokacie decyduje większa liczba strzelonych bramek; przy równej liczbie punktów, równej różnicy i liczbie strzelonych bramek — korzystniejszy wynik bezpośrednich spotkań między zainteresowanymi zespołami; jeśli i ten element nie da rozstrzygnięcia, o kolejności w końcowej tabeli decyduje losowanie. Dokonuje tego Wydział Gcer PZPN.

To warto wiedzieć!

Faul czy nie?

BOJSKO. Jest to plac z reguły pokryty trawą — w kształcie prostokąta. Na nim toczy się gra, a my zasiadamy wokół niego. Jakże mogą być wymiary tego prostokąta? Jest tu pewna tolerancja. Przepisy mówią, że spotkanie międzynarodowe rozgrywać można na boiskach o minimalnych wymiarach 100×64 m, a maksymalnych 110×75 m. PZPN przyjął te minimalne wymiary do ligowych rozgrywek krajowych, maksymalna u nas wynosi natomiast 120×90 m.

PIŁKA. Sfera (teraz niekiedy są to sztuczne tworzywa o właściwości skóry) kula, której obwód nie może być mniejszy niż 68 cm, ani większy niż 71 cm. Waga od 396 do 453 g. Ciężnienie od 0,6 do 0,7 atmosfery.

BUTY. Ważny to element w grze, pewnie dlatego przy każdej „Luzsterce” w zagranicu zawodnik tak badawczo na nie spogląda... Ale poważnie, to też mają one określone parametry. Chodzi oczywiście o kółki, ich długość i szerokość. Nie mogą być dłuższe niż 6,35 mm, nie mogą być szersze niż 12,7 mm.

BRAMKA. Tworzą ją dwa słupki i poprzeczka. Odległość między słupkami wynosi 7,32 m, wysokość od podłoża do poprzeczki 2,44 m. Przekrój słupków może być też i okrągły. Grubość słupków i poprzeczki może się wahać od 10 do 12 centymetrów.

POLE KARNE. To ten prostokąt, w którym zawodnicy tak lubią... być faulowani. Wiadomo — wtedy rzut karny i duża szansa na pokonanie bramkarza rywala. Tyle że trzeba strzelić celnie, a nie zawsze jednak to się udaje. Pole karne ma wymiary 40,32×16,50 m. W obie bie pola karnego wyznaczone jest punkt rzutu karnego, znajduje się on w odległości 11 m od linii bram-

kowej. W momencie egzekwowania rzutu karnego w obrębie pola karnego mogą się znajdować jedynie strzelający oraz bramkarz.

SPALONY. Ten przepis wzbudza wśród kibiców — bywa że i kłopot amatorów — najwięcej sprzecznych opinii. Tymczasem przepisy są dość jasne i precyzyjną sytuację nazywają jako spalona. Mówiąc najprościej, sędzia odgizduje pozycję spaloną, kiedy zawodnik — do którego zagrana została piłka przez współpartnera — znajduje się bliżej linii bramkowej przeciwnika, niż piłka, z wyjątkiem gdy:

— znajduję się on w tym momencie na własnej połowie boiska; — co najmniej dwóch zawodników (w tym i bramkarz takie liczy się jako zawodnik!) drużyny przeciwnej znajduje się w tej chwili bliżej własnej linii bramkowej niż on sam;

— piłka została ostatnio poruszona przez przeciwnika;

— prejemuje on piłkę bezpośrednio z rzutu od bramki, rzutu z rogu, rzutu i autu bądź rzutu sędziowskiego.

Prawda jakie to wszystko proste? Teraz już nie będziemy gwałdo...

RZUT WOLNY. Są rzuty wolne bezpośrednie i pośrednie. Głównie różnica polega na tym, że w tej pierwszej sytuacji można uzyskać gola, strzelając bezpośrednio w kierunku bramki, w drugiej piłka musi być w międzyczasie zagrana. W obu przypadkach rywale muszą znajdować się w odległości 9,15 m od egzekwującego rzut. Oczywiście poza rzadkim przypadkiem, kiedy rzut wykonuje się z odległości mniejszej niż 9,15 m od linii bramkowej. Wtedy przeciwnicy mogą stać np. na linii bramkowej, bez względu na odległość od miejsca ustawienia piłki.

Kibicuj kulturalnie! Nasz rywal jest też i gościem na naszym stadionie! Witamy go oklaskami! Jak dopingujesz, takie wystawiasz sobie - i nam - świadectwo!

Chcesz uprawiać piłkę nożną, lekkoatletykę, tenis, kolarstwo, podnoszenie ciężarów lub rugby, zgłoś się w naszym klubie! Lechia czeka! - Zapraszamy!

Nikomu się nie życzymy, aby wobliło nas takie jak to spotkanie oglądać po stronie rywali...

BUDOWLANO-USŁUGOWA SPÓŁDZIELNIA PRACY
„MAŁA ARCHITEKTURA”

Gdańsk, ul. Jedności Robotniczej nr 373

zatrudni zaraz

- specjalistów ds. umów i przygotowania produkcji ze znajomością kosztorysowania w budownictwie
- kierowników budów i robót
inżynierów, techników budowlanych z uprawnieniami ze znajomością kosztorysowania w branży ogólnobudowlanej, W.K., C.O., stolarskiej,
- murarzy-tylnkarzy
- dekarzy-błacharzy
- zdunów

Spółdzielnia świadczy usługi na rzecz gospodarki społecznej oraz dla ludności i

przyjmuje do wykonania

z materiałów własnych i powierzonych następujące prace:

- murarsko-tylnkarskie
- dekarsko-błacharskie
- stolarskie (stolarka nietypowa)
- instalatorskie W.K. i C.O.
- elektryczne badanie instalacji odgromowych, zerowanie
- malarskie
- wodoprotęczenie przeciwwodowe stolarnia ciśnieniowa pomieszczeń i materiałów.
- zdunskie
- mała architektura
- naprawa i legalizacja ciśnieniowych narzędzi pomiarowych
- usługi projektowo-badawcze budownictwa, kosztorysowanie, nadzory, ekspertyzy.

Zgłoszenia kierować pod wyżej wymienionym adresem.
Informacja telefoniczna 31-26-30.

**PRZEDSIĘBIORSTWO ROBÓT INŻYNIERYJNYCH
BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO**

w Gdańsku, ul. Towarzowa 40

**PRZYJMIE NATYCHMIAST
DO PRACY**

ze skierowaniem z Wydziału Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

- MONTERÓW instalacji wodno-kanalizacyjnych
- ZBROJARZY-BETONIARZY
- CIESLI
- ROBOTNIKÓW BUDOWLANYCH do przyuczenia zawodu
- MURARZY
- BLACHARZY SAMOCHODOWYCH z uprawnieniami do spawania
- ELEKTRYKÓW z uprawnieniami SEP

Warunki wynagrodzenia do uzgodnienia w Dziale Zatrudnienia i Szkolenia Zawodowego przedsiębiorstwa, pok. nr 16, tel. 41-32-51, wewn. 44.

Pracownikiem spoza Gdańska — w przypadku trudnych warunków dojazdu do pracy — zapewnią się miejsce w hotelu pracowniczym przedsiębiorstwa.

**GDANSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO BUDOWNICTWA
PRZEMYSŁOWEGO**

Gdańsk, ul. Żytnia 4/6

ZATRUDNI NATYCHMIAST

ze skierowaniem z Wydziału Zatrudnienia w Gdańsku pracowników w następujących zawodach:

- MURARZ — BETONIARZ — PLYTKARZ — STOLARZ — DEKARZ
- TYNKARZ-ZBROJARZ — ROBOTNIK NIETYKALIFIKOWANY
- DOZORCA.

Na stanowiskach robotniczych chętnie zatrudnimy emerytów.

OFERUJEMY ATRAKCYJNE WARUNKI PRACY NA BUDOWACH W GDANSKU ORAZ ZA GRANICĄ, WYSOKIE PŁACE, ZGODNIE Z ZAKŁADOWYM SYSTEMEM WYNAGRODZEŃ ORAZ SZEROKA I ROZNORODNA POMOC SOCJALNA I BYTOWA.

Blizszych informacji udziela Dział Zatrudnienia i Plac, Tel. 31-38-66 lub 31-82-35 wewn. 195.

**WOJEWODZKIE PRZEDSIĘBIORSTWO
KOMUNIKACYJNE**

w Gdańsku

zatrudni

ze skierowaniem z Wydziału Zatrudnienia pracowników

- kierowców z prawem jazdy kat. D
 - motorniczych tramwajowych
 - kierowców trolejbusowych
 - ślusarzy-spawaczy
 - elektrykomonterów
 - stolarzy
 - hydraulików
 - murarzy
 - szklarzy
 - dekarzy-błacharzy
 - spawaczy elektrycznych i gazowych
 - pracowników torowych
 - robotników niewykwalifikowanych
 - pracowników do Straży Przemysłowej
- (z terenu Trójmiasta oraz okolic Kokoszek — zatrudnimy w bazie zlokalizowanej w Gdańsku-Kokoszkach)

**INFORMACJI W SPRAWIE WARUNKÓW PRACY I PŁACY
UDZIELAJĄ DZIAŁY KADR:**

- Zakładu Komunikacji Tramwajowej w Gdańsku ul. Wita Stwosza 110, tel. 41-32-46
- Zakładu Komunikacji Autobusowej w Gdańsku ul. Karola Marksa 142, tel. 41-01-46
- Zakładu Komunikacji Miejskiej w Gdyni al. Zwycięstwa 96/98, tel. 22-00-71
- Zakładu Napraw Autobusów i Transportu w Gdańsku ul. Partyzantów, tel. 41-80-80
- Zakładu Budowlano-Torowego w Gdańsku ul. Karola Marksa 142, tel. 41-11-00
- Zarządu przedsiębiorstwa — Gdańsk, ul. Jaśkowa Dolina 2 tel. 41-03-55

PONADTO INFORMUJEMY

ze organizujemy kursy:

- kategorii D
- motorniczych tramwajowych
- kierowców trolejbusowych

Szczegółowych informacji o kursach udziela Ośrodek Szkolenia Zawodowego WPK w Gdańsku, ul. Trubadurów 4, tel. 41-06-29.

Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza
„PRASA-KSIĄŻKA-RUCH”

Przedsiębiorstwo Upowszechniania Prasy i Książki w Gdańsku

ZATRUDNI

sprzedawców do kiosków „Ruchu” na terenie Trójmiasta na podstawie umowy agencyjnej (wynagrodzenie prowizyjne tj. od uzyskanego obrotu). Zatrudnimy także emerytów i rencistów.

Zatrudnimy emerytów i rencistów — nie powoduje zawieszenia prawa do świadczeń emerytalno-rentowych, ani zmniejszenie ich wysokości — niezależnie od osiąganych dochodów.

Zatrudnimy również na podstawie umowy agencyjnej sprzedawców rejonowych prasowych i poraprasowych tzw. konwojentów. Praca sprzedawców rejonowych prasowych jest pracą nocną.

Szczególne informacje udzielają komórki spraw pracowniczych Oddziałów Przedsiębiorstwa:

- Oddział Gdańsk, 80-827 Gdańsk, ul. Podgarbary 10, tel. 31-22-85
- Oddział Gdańsk-Wrzeszcz, 80-415 Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Kopalińska 27, tel. 41-30-85
- Oddział Gdynia, 81-960 Gdynia-Włomino, ul. Narcyzowa 10a, tel. 24-13-51

GDYŃSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO
BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

PRZYJMUJE ZAPISY

NA ROK SZKOLNY 1987/88
do OHP 9-3 I Zasadniczej Szkoły Budowlanej

WARUNKI PRZYJĘCIA
ZASADNICZA SZKOŁA BUDOWLANA

- wiek od 15 lat
- ukończona szkoła podstawowa
- zawody: murarz, cieśla, dek., blach., posadzkarz
- nauka trwa 2 lata

SZKOŁA PRZYSPOSOBIENIA ZAWODOWEGO

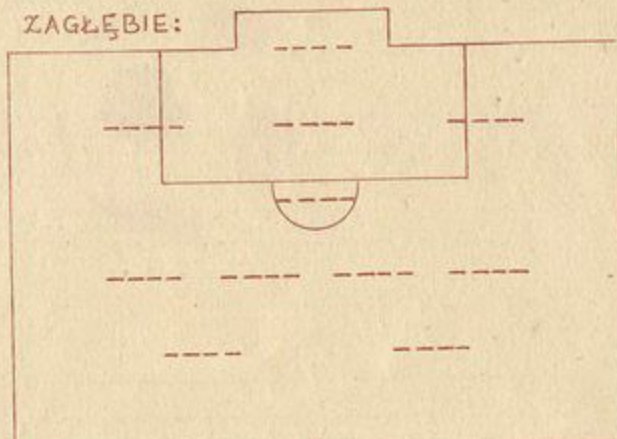
- wiek od 16 lat
- ukończenie 6 klas szkoły podstawowej
- orzeczenie Rady Pedagogicznej na wydanie skierowania do nauki w Szkole Przynasobienia Zawodowego
- nauka trwa 2 lata
- zawody: murarz, malarz, dek., blach., cieśla

Podania należy składać:

OHP 9-3
81-261 Gdynia-Grabówec
ul. Komuny Paryskiej 28
tel. 23-23-93 do 4, wewn. 31

Wydawca: BKS Lechia Gdańsk. Druk: Prosewa Zakłady Graficzne w Gdańsku. Zam. 8811/87. Nakład 3000 egz. M-1. Cena 150 zł.

ZAGŁĘBIE:

LECHIA:

